

Deelnemen aan keuringen hoort er zeker bij voor zwartbontfokker Didier Gustin uit het Waalse Hauset. Maar het is niet zijn bedoeling om enkel op type en exterieur fokken. 'Voor de melk van een kampioenskoe krijg ik toch niet meer geld.'

En rits vaderdieren die bijna niet te volgen is, wordt stuk voor stuk opgesomd bij het binnenkomen van de stal van Didier Gustin (41) en Gerti Pesch uit Hauset. Ook bij de rondgang tussen de koeien in de wei weerklinkt een waaier aan bloedlijnen. Over Canadese, Amerikaanse, Franse, Duitse en Italiaanse vererfers heen komen ook tal van Nederlandse stiernamen aan bod. Lord Lily draagt aan dit melkveekoppel momenteel het meeste bij. Vijf dochters zijn op dit bedrijf inmiddels aan de melk en de productieve lijsten stemmen hun eigenaar tot grote tevredenheid. Uit dezelfde paring stamt ook de andere favoriet van het huis. Futuna Star voert immers net als zijn Nederlandse collega op de combinatie Blackstar maal Rotate terug. Niet voor niets zijn Lord Lilydochter Marylore en Futuna Stardochter Mandy de parade-

paardjes van de stal. Zij zijn volgens Gustin de meest complete koeien in zijn stal. 'Een goede koe combineert volgens mij een mooi type met een sterke productie, raakt makkelijk opnieuw drachtig en levert elk jaar een kalf.'

Twee soorten stieren

Het is bijna alles fokkerij wat de klokslaat bij Didier Gustin. 'Wij zijn op zoek naar langlevende koeien met een maximale rendabiliteit', verduidelijkt Gustin. 'De voorafgaande twee jaren hadden we hier drie honderdtonners. Koeien vertrekken hier in elk geval niet snel omdat ze niet mooi genoeg zijn. Daarvoor is de opfok veel te duur.'

Het fokdoel bevat op dit bedrijf dus een beetje van alles. 'Naast een hoge melkvererving probeer ik ook op de gehalten te letten', benadrukt Gustin. 'Ik gebruik dus

Didier Gustin: 'Als een stier mij echt bevalt, dan is de prijs zeker niet het belangrijkste'

twee soorten stieren. De ene soort kies ik op basis van de totale index. Met een paar koeien fok ik wat meer in de richting van type en daarvoor zoek ik typetieren uit.' Op basis van hun VEG-fokwaarde, de Waalse totaalindex, zette Gustin het afgelopen jaar Kirby, Jocko Besne, Lounge, Newfat (Fatal x Dombinator), Vitus, Manat en December in, terwijl de typekoeien met Champion, Iron en Gibson gepaard werden. 'Het gebeurt wel eens dat ik twintig verschillende stieren inzet op jaarbasis', vertelt Gustin glimlachend. Prijs speelt voor hem geen rol. 'Als een stier mij echt bevalt, is de prijs zeker niet het belangrijkste. Duurdere stieren zet ik wel minder snel in als ik niet zeker ben van een goede bronst.' Aan een goede vruchtbaarheid hecht deze veehouder veel belang, omdat hij van korte tussenkalftijden houdt. Embryotransplantatie past hij daarom niet meer toe. 'Om echt goede resultaten te behalen met die techniek moet je wachten tot de koeien zes maanden gekalfd hebben. Daar is heel veel geduld voor nodig. Ik heb liever dat de koeien binnen een tussenkalftijd van vierhonderd dagen blijven.'

Mandy (v. Futuna Star)
Prod.: vierde lijst 291 12.222 3,84 3,23

Marylore (v. Lord Lily)
Prod.: derde lijst 376 14.745 4,17 3,51

De fokkerijbasis werd hier gelegd met het aanwezige fokvee. 'Sinds onze start hebben we nog geen enkel dier aangekocht', benadrukt Gustin. 'Ik nam wel acht koeien van thuis mee. De rest van de evolutie is volledig via KI verlopen. Ik heb er trouwens veel meer plezier aan om zelf een kampioenskoe te fokken dan wanneer ik er een aankoop.' In plaats van op aankoop richt hij zich liever op de verkoop van fokvee. Bijna alle koeien zijn daarom geïnsemineerd met een Holsteinstier. 'Slechts één koe is met een witblauwe stier gekruist en dat is dan nog voor eigen gebruik.'

Aan wedstrijden en keuringen neemt deze fokker met het grootste plezier deel. Het eerste grote succes van één van zijn fokkerijproducten dateert uit 1996. Toen werd de fraaie Standochter Mara kampioene bij de oudere koeien op de Nationale Prijskamp in Brussel. Dat die koe naast haar hoge waardering voor exterieur ook nog wist wat produceren is, onderstreept Gustin maar al te graag. 'Ze stond twee jaar als tweede gerangschikt op basis van de Waalse indexen.' Productie vormt hier toch een belangrijke drijfveer. 'Het is niet mijn bedoeling om enkel op type te gaan fokken. Wedstrijden en keuringen komen erbij, maar zijn geen doel op zich. De melkerij zegt ook niet dat ik meer geld krijg voor de melk van een kampioenskoe.'

Voorkeur voor open tandem

Toen Didier samen met zijn vrouw Gerti Pesch het bedrijf in 1990 van zijn schoonouders overnam, was hij in het bezit van vijftig koeien die samen goed waren voor een totaal quotum van 300.000 liter op een bedrijfsareaal van 33 hectare. Inmiddels bedraagt de opbrengst vijf ton melk op 47 hectare. Het aantal koeien bleef met 52 stuks ongeveer gelijk over de jaren heen. Het afgelopen jaar leverden ze over een termijn van 365 dagen 9877 kg melk met 4,5% vet en 3,57% eiwit.

Zoals op meerdere Waalse rundveebedrijven dient de totale bedrijfsoppervlakte ook hier grotendeels voor de productie van gras. 'In totaal verbouwen we elk jaar 4 tot 4,5 hectare maïs. De rest van het areaal bestaat volledig uit gras.' De huiskavel van 29 hectare biedt tijdens het weideseizoen graasmogelijkheden voor koeien en pinken die jonger zijn dan vijftien maanden. De oudere drachtige pinken komen terecht op percelen verder van huis. 'Dat zijn allemaal stukken grond waar het te moeilijk is om het gras eraf te halen voor ruwvoerproductie.'

Nu de winter in aantocht is, komt al het vee binnenkort opnieuw binnen. 'In de winter werken we met drie productiegroepen', verduidelijkt Gustin. 'In de eerste groep zitten alleen de hoogproductieve dieren. Het apart houden van deze dieren maakt het vooral wat betreft voeding en bronstdetectie gemakkelijker. In de tweede groep zitten alle drachtige en reformekoeien. De derde groep is die met de droogstaande dieren.'

Zelfs bij de keuze van de melkstal stelde Gustin de individuele koe centraal. Zo koos hij voor een twee-keer-vier open tandem zonder automatische afname of volautomatische regeling van het koeverkeer. Arbeidsintensief wil hij dit systeem in geen geval noemen. 'We melken nooit de hele tijd met z'n tweeën. Meestal zijn we de helft van de tijd met twee in de melkput en melk ik de rest van de tijd alleen. In de zomer melk ik wel vaker de volledige kudde alleen.' Waarom dit melksysteem de voorkeur kreeg, is duidelijk: 'In de eerste plaats heb ik gekozen voor het melkcomfort. Met dit systeem kun je gemakkelijk doormelken als er bijvoorbeeld eens een tragere koe in de melkput staat. Een ander voordeel is dat je meer aandacht kunt schenken aan het individuele dier. Dat geeft meer plezier bij het melken en maakt het houden van koeien tot een liefhebberij.'

Annelies Debergh

Didier Gustin: 'Soms zet ik wel tot twintig stieren in op jaarbasis'

Aandacht voor de individuele koe